

var Tale om —, men derimod Partiet for at have Skylden for denne Katastrofe. Jeg synes, det er højst uheldigt og urigtigt, thi man ved jo fra alle Sider, at da Alberti blev valgt i 1892, blev han ikke valgt som Demokratiets Kandidat, før den Tid havde han været Højremand. Fra 1892—1894 var han maaske moderat, det ved jeg ikke, men i 1894 snød han de Folk, han da var sammen med, og senere har han snydt os. Det skal jeg gerne erkende, men jeg vilde ogsaa gerne have, at det ærede 2det Medlem for 10de Kreds skulde erkende, at Alberti har indtaget den Plads, han har indtaget, ved den Støtte, han har nydt netop fra det ærede Medlems og hans Partis Side, i øvrigt fra alle de konservative Partiers Side, og kun derigennem.

Frijs: Jeg skal svare ganske kort paa, hvad det ærede Medlem sagde — jeg maa gentage, hvad jeg har sagt en Gang, at mine Udtalelser have ikke været noget Angreb paa Personer, men det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at de ere et Angreb paa Partiet. Jeg mener, at et Parti, der sidder inde med et Minimum af Mod, maa have saa meget Mod, at det kan staa inde for de Mænd, det har haft. Jeg mener, at det at komme nu og ville beskyldte andre Partier for at have gjort den Mand mulig viser det modsatte af Mod. Jeg kan ikke sige andet, end at det forekommer mig højst mærkværdigt, at det ærede Medlem paa sit Partis Vegne vil staa op og rejse et Spørgsmaal, som er saa afgjort i den offentlige Mening, som dette allerede nu er.

Madsen-Mygdal: Jeg har glædet mig over, at Forhandlingen om denne store, vigtige og alvorlige Sag fra først af er ført, uden at man er kommen ind paa politiske Bemærkninger. Jeg glædede mig over den Maade, hvorpaa det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) tog Sagen uden at komme med nogen Hentydning i saa Henseende, og det vilde have glædet mig, om vi kunde have endt Forhandlingerne i Dag paa samme Maade. Jeg vil ikke nu rette nogen Bebrejdelse mod nogen, men jeg vil dog paa Foranledning sige, at om Alberti var Venstre- eller Højremand, det vedkommer ikke denne Sag. Han var Landets Justitsminister. Det er det, han var, og det skal hverken det ene eller det andet Parti have Skylden for. Han var Justitsminister i et Venstreministerium, men enten han havde

været Justitsminister i et Højre- eller Venstreministerium, det er fuldstændig ligegyldigt overfor Behandlingen af dette Spørgsmaal. Selv om det var den aller- værste Højremand, der havde siddet som Landets Justitsminister, vilde jeg have behandlet denne Sag aldeles paa samme Maade. For øvrigt vil jeg sige, at jeg ved med afgjort Sikkerhed — jeg har uomstødelige Beviser i Hænde derfor —, at Alberti var Højremand i Efteraaret 1891, nogle faa Maaneder før han blev valgt i Køge mod Venstres Kandidat. Men jeg har afholdt mig fra at blande den Slags Ting ind i Forhandlingen her i Dag, det kunde aldrig falde mig ind, og jeg vil heller ikke gøre det nu. Jeg vil behandle denne Sag aldeles for sig selv, rent bortset fra Alberti. Spørgsmaalet Alberti vedkommer ikke, hvad dette høje Ting vil gøre i denne Sag. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds blandede ikke Spørgsmaalet Alberti ind i denne Sag, og jeg agter heller ikke at gøre det.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil blot i Anledning af den sidste Udtalelse fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) sige, at vi altsaa ere enige om, at det ærede Medlem har sagt, at det her foreliggende Spørgsmaal er en Partisag og har Adresse til Reformpartiet. — Da jeg nu har faaet Ordet, vil jeg med det samme bemærke, at jeg ikke har talt paa mit Partis Vegne — det har jeg sagt en Gang før —, men kun paa mine egne Vegne, og det er paa mine egne Vegne, jeg har protesteret.

Frijs: Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem lige overfor mig (Madsen-Mygdal), der beklagede sig over, at dette Spørgsmaal er kommet op her, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det ikke er mig, der har rejst det. Jeg har været nødsaget til at svare paa et Angreb paa mig fra anden Side.

Overfor det ærede Medlem paa Sekretærpladsen (Jørgen Berthelsen) maa jeg sige, at jeg aldeles ikke forstaar hans sidste Bemærkning. Har jeg nogen Sinde sagt, at det ikke er en Partisag? Jeg har tværtimod altid været ganske paa det rene med, at det var en Partisag. Jeg forstaar ikke, at jeg ved mine sidste Udtalelser skulde have gjort en saadan Indrømmelse, som det ærede Medlem syntes at mene.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil blot overfor det ærede Medlems Bemærkning om,